A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. november 23.

Szlovénia által a szén-dioxid-kibocsátási adóról szóló jogszabályai keretében alkalmazott állami támogatási rendszerekről

(az értesítés a C(2005)4435. számú dokumentummal történt)

(Csak a szlovén nyelvű változat hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/640/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólították az érdekelteket, hogy az említett cikk(ek) nek ([1]) megfelelően nyújtsák be észrevételeiket,

mivel:

ELJÁRÁS

(1) 2002. október 18-án a szlovén hatóságok tájékoztatták a Bizottságot azon állami támogatási rendszer létezéséről, amely révén a vállalkozások egyes csoportjai a nemzeti CO_2 kibocsátásadó csökkentésének előnyeit élvezik. A rendszer a Bizottságnál az SI 1/2003. sz. ügyként került nyilvántartásba. A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: „csatlakozási szerződés") IV. melléklete 3. fejezetének (2) bekezdésével ([2]) összhangban Szlovénia állami támogatásokkal foglalkozó nemzeti hatósága már előzőleg elfogadta a támogatási rendszert a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatások (a továbbiakban: „környezetvédelmi iránymutatások") ([3]) alapján.

(2) Az intézkedésre vonatkozó hiányos információ miatt a Bizottság felkérte Szlovéniát ezek további tisztázására, valamint ugyanezen ok miatt a rendszert nem lehet felvenni a már létező támogatások jegyzékébe a csatlakozási szerződés IV. mellékletének függelékében.

(3) A szlovén hatóságok a további információkat 2002. november 7-én, 2003. április 1-én, 2003. május 16-án, 2003. október 1-én, 2004. február 4-én, 2004. június 1-én, 2004. szeptember 17-én és 28-án juttatták el a Bizottsághoz. A szlovén hatóságok és a Bizottság között két találkozóra került sor 2003. november 24-én és 2004. március 8-án.

(4) Eközben az EU jogszabályokban jelentős változások történtek, ami meghatározó hatást gyakorolt a szlovén CO_2 kibocsátásadó rendszerében:

— az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv ([4]) (a továbbiakban: „energiaadóról szóló irányelv"),

— az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5])(a továbbiakban: „kibocsátás-kereskedelmi irányelv"), és

— a kapcsolt energiatermelés támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6])

a közzétételük napján léptek hatályba.

(5) Ennek következtében a szlovén hatóságok úgy határoztak, hogy módosítják adórendszerüket és bejelentik a Bizottsághoz az új – abban az időben még csak tervezetként létező – jogszabályt. A Bizottság az új rendszert 2004 júniusában a N 402/2004 szám alatt vette nyilvántartásba.

(6) A rendelkezésére álló információk alapján a Bizottságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az SI 1/2003 és N 402/2004 számú támogatások egyes részei összeegyeztethetők a közös piaccal. Így 2004. december 14-én a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése. és 6. cikke ([7]) alapján, és felkérte a szlovén hatóságokat, hogy nyújtsák be észrevételeiket (a továbbiakban: „az eljárás megindításáról szóló határ-

([1]) HL C 46., 2005.2.22., 3. o.
([2]) HL L 236., 2003.9.23.
([3]) HL C 37., 2001.2.3., 3. o.
([4]) HL L 283., 2003.10.31., 51. o.
([5]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.
([6]) HL L 52., 2004.2.21., 50. o.
([7]) HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

ozat"). Az eljárás megindításáról szóló határozat tömör összefoglalója 2005. február 22-én jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában ([8]). Felhívást intéztek minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

(7) A hivatalos vizsgálati eljárás megindítása után a Bizottság az SI 1/2003 sz. ügyet a C 47/2004 szám alatt és az N 402/2004 sz. ügyet a C 44/2004 szám alatt vette nyilvántartásba.

(8) A 2005. január 18-án kelt és 2005. január 20-án iktatott levelükben a szlovén hatóságok benyújtották észrevételeiket az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság által megfogalmazott kételyekkel kapcsolatban. 2005. április 4-én és július 7-én a Bizottság további kérdésekkel fordult a szlovén hatóságokhoz, amelyekre 2005. május 17-én és augusztus 8-án érkezett válaszlevélben.

(9) A Bizottsághoz harmadik felektől nem érkeztek észrevételek.

(10) Az új jogszabály által bevezetett módosítások egyszerűbb megértése végett az eljárás megindításáról szóló határozat egyaránt felölelte a régi adókedvezmény-rendszert (SI 1/2003 sz. ügy) és az új rendszert (N 402/2004 sz. ügy). Az egyértelműség és következetesség okán a jelen határozat egyaránt felöleli a C 44/2004 és C 47/2004 számú ügyeket.

A) *C 47/2004 (EX SI 1/2003) SZÁMÚ RENDSZER*

1. A RENDSZER LEÍRÁSA

(11) A rendszer a 2002. október 17-i „CO_2 *kibocsátás általi légszennyezésre kiszabott adóról szóló rendelet*"-en alapul, amely 2002 októberében lépett hatályba Szlovéniában (a továbbiakban: „a rendelet") Az új, módosított jogszabály (C 44/2004 sz. rendszer) 2005. május 1-én lépett hatályba, és felváltotta a rendeletet.

(12) Ezért a jelenlegi határozatban a Bizottság értékeli a rendelet közös piaccal való összeegyeztethetőségét, felölelve a 2004. május 1. (Szlovénia Európai Unióhoz való csatlakozásának dátuma) és 2005. május 1. (a rendelkezés alkalmazásának vége) közötti időszakot.

(13) A rendelet meghatározta az egyes létesítmények által kibocsátott CO_2 mennyisége alapján kiszabott adót. Háromfajta adókedvezményt tartalmazott, amelyeket a környezetvédelmi iránymutatások szerinti működési támogatási intézkedésként jóváhagyás céljából eljuttattak a Bizottsághoz:

i. A kombinált hő- és áramfejlesztő létesítmények által villanyáramot termelő vállalatok adókedvezményt kaphatnak, ha a már meglévő létesítmények energiatakarékossága legalább 5 % vagy az új létesítményeké 10 %.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy találta, hogy ez a támogatás összeegyeztethető az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

ii. Az adókedvezmény másik kategóriája valamennyi olyan létesítményt érintett, amelyek 1998 előtt működtek Szlovéniában, az 1986 és 1998 közötti időszakban évente átlagosan legalább 10 t CO_2 kibocsátásuk volt, és a kibocsátási engedélyt 2002 előtt kérvényezték a Környezetvédelmi Minisztériumtól. Speciális kedvezményeket határoztak meg a kedvezményezettek következő kategóriái számára:

— hőszigetelő anyagokat gyártó létesítmények,

— nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek,

— gázvezeték-hálózatban a földgáz szállítására szolgáló létesítmények,

— távfűtő létesítmények, a fosszilis tüzelőanyagok használatából adódó CO_2 kibocsátás miatt.

Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy találta, hogy a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek (második francia bekezdés fent) számára nyújtott adókedvezmény nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

E kategória szerinti valamennyi egyéb adókedvezmény tekintetében a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 6. cikke alapján.

iii. Az adókedvezmény harmadik kategóriája a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek háztartási szenet tüzelőanyagként használó nagyméretű tüzelőberendezéseit érintette.

Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez az intézkedés nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

(14) A Bizottság vizsgálati eljárása ezért a fenti ii. pontban említett állami támogatásra összpontosított.

2. DE MINIMIS TÁMOGATÁS

(15) Az eljárás megindításáról szóló határozat időpontjában (2004. december 14.) a rendelet még mindig hatályos volt. A 2005. május 17-én kelt levelükben azonban a szlovén hatóságok megerősítették, hogy a rendelet alapján nem hoztak semmilyen közigazgatási határozatot a CO_2 kibocsátásadó csökkentésére vonatkozóan azóta, hogy a szlovén

([8]) HL C 46., 2005.2.22.

hatóságok a bizottsági határozatot kézhez kapták (2004. december 22-én). 2005. május 1-én új jogszabály lépett hatályba, és felváltotta a rendeletet.

(16) A Bizottság 2005. április 4-én kelt levelében megfogalmazott kérésére a szlovén hatóságok rendelkezésre bocsátották a – Szlovénia EU csatlakozása után a rendelet alapján a rendelet alkalmazhatóságának végéig adókedvezményben részesült – valamennyi kedvezményezett listáját, valamint az adókedvezmény megfelelő összegeit. (2005. május 17-én kelt levelét)

(17) Ezen információ szerint 2004. május 1. és 2005. május 1. között összesen 153 vállalkozás részesült adókedvezményben, amelynek teljes összege 998 771 euro volt. Egyetlen vállalkozás sem részesült 100 000 eurónál magasabb összegben. Valójában csak két vállalkozás részesült 27 000 eurónál magasabb összegben, de egyikük sem részesült 100 000 eurónál magasabb összegben.

(18) A szlovén hatóságok ezért úgy érvelnek, hogy – Szlovénia uniós csatlakozása után a rendelet nagyon rövid ideig tartó alkalmazásából kifolyólag – e rendszer szerint nyújtott támogatás a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendelet 2. cikke ([9]) által megszabott 100 000 EUR küszöbnél alacsonyabb.

(19) 2005. augusztus 8-án kelt levelükben a szlovén hatóságok részletesen ismertették a szlovéniai *de minimis* támogatások megfigyelésére bevezetett rendszert. Ezen információ szerint Szlovénia bevezette a *de minimis* szabályok szerint nyújtott támogatások megfigyelésére és felügyeletére szolgáló rendszert azáltal, hogy létrehozta a *de minimis* támogatások nyilvántartását a Pénzügyminisztérium állami támogatásokat felügyelő osztályán. Bármely hatóság által odaítélt bármely de minimis támogatás esetében ez az osztály köteles ellenőrizni, hogy a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt feltételek teljesülnek-e. A központi nyilvántartást Szlovénia uniós csatlakozása előtt hozták létre.

(20) 2005. augusztus 8-án kelt levelükben a szlovén hatóságok megerősítették, hogy e központosított rendszer miatt az intézkedés kedvezményezettjei nem kaphatnak olyan támogatást, amely bármely három éves időszakban meghaladná a 100 000 eurót kedvezményezettenként.

3. ÉRTÉKELÉS

(21) A bizottság eljárás megindításáról szóló határozatának kézhez vétele napján (2004. december 22.) a szlovén hatóságok azonnal beszüntették a kérdéses adókedvezmény rendszer alkalmazását. A jelentős mértékben módosított új rendszer néhány hónappal később, 2005. május 1-én lépett hatályba. Így a jelenlegi határozat által értékelt rendelet Szlovéniában a csatlakozás után egy évig volt alkalmazásban, azonban ténylegesen kevesebb mint 8 hónapig tartó időszakban alkalmazták (2004. május 1-től 2004. december 22-ig).

(22) E rövid alkalmazási időszak következtében az e rendszer keretében odaítélt támogatás a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendelet 2. cikke által megszabott 100 000 EUR küszöbnél alacsonyabb.

(23) 2005. május 17-én és 2005. augusztus 8-án kelt leveleikben a szlovén hatóságok szintén vállalták, hogy tiszteletben tartják a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt összes további feltételt, valamint leírták a megfigyelő rendszert, amely e szabályok helyes alkalmazását biztosítja.

4. KÖVETKEZTETÉS

(24) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az intézkedés megfelel a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt feltételeknek és a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban nem tekinthető állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

B) *C 44/2004 (EX N 402/2004) SZÁMÚ RENDSZER: A C47/2004 SZ. RENDSZER MÓDOSÍTÁSA*

1. A RENDSZER LEÍRÁSA

(25) A 2004. június 1-én iktatott tájékoztató levelükben a szlovén hatóságok tájékoztatták a Bizottságot a szlovén jogszabályokon végzett jelentős módosításokról, amelyek többek között a 2002-től érvényben lévő CO_2 kibocsátásadóról szóló rendelet módosításához vezettek. A nemzeti jogszabályok új sorozata magában foglalja az új környezetvédelmi jogszabályt ([10]), a jövedéki adóról szóló törvényt módosító jogszabályt ([11]) és a CO_2 kibocsátásadóról szóló kormányrendeletet (a továbbiakban: „kormányrendelet"), amely 2005. május 1-én lépett hatályba.

(26) A kormányrendelet követi a CO_2 kibocsátásadó előző rendszerének logikáját: az adót a létesítmények által kibocsátott CO_2 mennyisége alapján határozzák meg.

(27) Három adókedvezményi intézkedést tartalmaz, amelyeket a környezetvédelmi iránymutatások szerint jóváhagyás céljából eljuttattak a Bizottsághoz. Mindhárom intézkedés időtartama 5 év: 2005. január 1-től 2009. december 31-ig.

i. A kombinált hő- és áramfejlesztő létesítmények által villamos energiát termelő vállalatok adókedvezményt kaphatnak, ha bizonyos energiatakarékosságot érnek el.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy találta, hogy ez az intézkedés összeegyeztethető az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával. Bár az intézkedés csak egy kormányrendelet-tervezet volt a határozat idején, a szlovén hatóságok a 2005. május 17-én kelt levelükben megerősítették, hogy ezen intézkedés nem módosult.

([9]) A Bizottság 2001. január 12-i 69/2001/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról.

([10]) Ur.I.RS 41/2004.

([11]) Ur.I.RS 42/2004.

ii. Az adókedvezmény második kategóriája a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőműveket és a kormányrendelet 23. cikkében felsorolt egyes nagyméretű tüzelőberendezéseket érinti.

Ami az erőműveket illeti, az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy ezen intézkedés nem minősül állami támogatásnak. A nagyméretű tüzelőberendezéseket illetően a Bizottság az adókedvezményt összeegyeztethetőnek találta az EK-Szerződéssel.

iii. A kormányrendelet-tervezet szerint, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozatot megelőzően nyújtottak be a Bizottsághoz, valamennyi üzemeltető, amely a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot lát el villanyárammal, de nem energiaintenzív vállalkozás, és nem tartozik egy önkéntes környezetvédelmi megállapodás vagy kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá sem, 2005-ben 43 % adókedvezményben részesülhet, amely 8 százalékponttal csökken minden évben. Ugyanilyen helyzetben a távfűtő létesítmények 26 % kedvezményben részesülhetnek 2005-ben, amely 8 százalékponttal csökken minden évben.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság kételyeinek adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az intézkedés összeegyeztethető-e a közös piaccal, és hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 6. cikke alapján. Ez volt a kormányrendelet-tervezetben foglalt adókedvezmény egyetlen kategóriája, amely a Bizottság állami támogatásokra irányuló vizsgálati eljárásának tárgyát képezte.

(28) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően a szlovén hatóságok módosították a kormányrendelet-tervezetet. A kormányrendelet végső változata, amely 2005. május 1-én lépett hatályba, az adókedvezmény e kategóriáját a következő kategóriákkal helyettesíti:

(29) A kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdése szerint azon vállalkozások, amelyek részt vesznek az Európai Unió kibocsátás-kereskedelmi rendszerében a kibocsátás-kereskedelemről szóló irányelvvel összhangban, és nem energiaintenzív vállalkozások, a nemzeti CO_2 kibocsátásadó csökkentésében részesülhetnek.

(30) A 18. cikk negyedik francia bekezdése szerint egy önkéntes környezetvédelmi megállapodásban részt vevő vállalkozások szintén részesülhetnek adókedvezményben.

(31) Az adókedvezmény mértéke minden évben 8 százalékponttal csökken:

— 2005: 43 %,

— 2006: 35 %,

— 2007: 27 %,

— 2008: 19 %, és

— 2009: 11 % adókedvezmény.

Az adókedvezmény utolsó éve 2009: 2010 után kedvezmény nem alkalmazandó.

(32) A távfűtő létesítmények 26 % kedvezményben részesülhetnek 2005-ben, amely 8 százalékponttal csökken minden évben.

2. ÉRTÉKELÉS

(33) A szlovén hatóságok a támogatási intézkedésről – mielőtt végrehajtották – értesítették a Bizottságot.

(34) A Bizottság vizsgálati eljárásának tárgyát képező intézkedés főként a kormányrendelet 18. cikkének harmadik és negyedik francia bekezdésén, valamint 22. és 23. cikkén alapul. Bár a kormányrendelet azalatt lépett hatályba, míg a vizsgálati eljárás folyamatban volt, a szlovén hatóságok a 2005. május 17-én kelt levelükben megerősítik, hogy a 18. cikk negyedik francia bekezdése, valamint a 23. és 24. cikk csak a Bizottság végső jóváhagyása után kerül alkalmazásra. Ezért e cikkek vonatkozásában megfelelnek az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése és az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 3. cikke szerinti kötelezettségeknek.

(35) A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárásának tárgyát képező adóvisszatérítési intézkedések szintén alapozhatók a kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdésére és 22. cikkére. A szlovén hatóságok úgy vélik ([12]), hogy e cikkeket az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot követően az EK- Szerződéssel összhangba hozták, ezért nem függesztették fel ezek hatályba léptetését a Bizottság végső jóváhagyásáig. E cikkek ezért 2005. május 1-től hatályosak, megsértve az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 3. cikkét.

2.1 *Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében*

(36) A Bizottság véleménye szerint a szlovén hatóságok által az eljárás megindításáról szóló határozat óta bevezetett módosítások semmilyen módon nem változtatják meg az eljárás megindításáról szóló határozatban foglalt, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás meglétét érintő értékelést. Ennek következtében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az értékelt intézkedések állami támogatásnak minősülnek az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében.

2.2 *A támogatás összeegyeztethetősége az EK-Szerződéssel*

(37) A Bizottság megjegyzi, hogy a rendszert a szlovén hatóságok a környezetvédelmi iránymutatások és az energiaadóról szóló irányelv alapján szerkesztették meg.

A környezetvédelmi iránymutatásokkal való összeegyeztethetőség

(38) A Bizottság az intézkedéseknek a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikkének (2) bekezdésével és 51. cikkének (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésével való összeegyeztethetőségét értékeli. A szlovén CO_2 kibocsátásadó-rendszert 2002 októberében vezették be. Az 51. cikké-

([12]) Lásd a szlovén hatóságok 2005. május 17-én kelt levelét.

nek (2) bekezdése szerint az 51. cikk (1) bekezdésének rendelkezései ezért csak akkor alkalmazhatók, ha a következő két feltétel egyszerre teljesül:

a) az adó környezetvédelmi szempontból értékelhetően pozitív hatást gyakorol. A szlovén adózási rendszer logikája szerint magasabb adót szabnak ki a szén-dioxidot nagyobb mértékben kibocsátó vállalatokra, mint a kevesebb szén-dioxidot kibocsátókra. Az ilyen adózási rendszer egyértelműen arra ösztönzi a vállalkozásokat, hogy kevesebb CO_2 kibocsátás révén környezetkímélőbb módon üzemeljenek. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az 51. cikk (2) bekezdésében foglalt első feltétel teljesül.

b) A kedvezményezettek javára szóló eltérésről valószínűleg az adó elfogadásakor döntöttek. A kedvezményezetteknek az eredeti CO_2 kibocsátásadóról szóló 2002. évi jogszabály által meghatározott kategóriái sokkal szélesebbek voltak, mint az értékelt kormányrendelet hatálya alá tartozó kategóriák. A módosításokat Szlovénia uniós csatlakozása és az alkalmazandó jogszabályok ezt követő változtatásai következtében vezették be. A Bizottság véleménye szerint e módosítások a kivételek természetét és logikáját változatlanul hagyták. Csupán a kedvezményezettek körét csökkentették az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban.

(39) A Bizottság tehát megállapítja, hogy a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (2) bekezdésében foglalt második feltétel is teljesül.

(40) A fentiek eredményeként, a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (2) bekezdésével összhangban, az 51. cikk (1) bekezdése alkalmazható az értékelt intézkedésekre.

(41) Az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdése szerint amennyiben az adókedvezmény közösségi adóra vonatkozik, a Bizottság legfeljebb 10 évig tartó mentességi időszakot hagyhat jóvá, ha a csökkentés után a kedvezményezettek által valóban befizetett összeg magasabb marad a közösségi minimumnál.

(42) 2004. január 1. óta az energiaadóról szóló irányelv a tagállamokban összehangolt energiaadókról rendelkezik. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezen irányelv 4. cikkével összhangban a vállalatok által kibocsátott CO_2 mennyiségen alapuló szlovén adózási rendszer az energiaadóról szóló irányelv 2. cikkében meghatározott módon adóztatja meg az energiatermékeket, így ezen irányelv alkalmazási körébe esik. Ezért az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdése értelmében a szlovén adózási rendszer közösségi adót érint.

(43) A kedvezmény csak 5 évnél rövidebb időszakra érvényes, ami rövidebb, mint az 51. cikk (1) bekezdése által megszabott maximum.

(44) A Szlovéniában a különböző tüzelőanyagokra kiszabott adó különböző szintjei miatt a létesítmény által fizetendő adókulcs a működéshez felhasznált tüzelőanyag természetétől függ. A Bizottság ezért nem tudja előzetesen megvizsgálni és megbizonyosodni arról, hogy minden egyes létesítmény esetében tiszteletben tartják az energiaadóról szóló irányelvben meghatározott minimum adómértéket. A 2005. május 17-én kelt levelükben a szlovén hatóságok megismételték azirányú elkötelezettségüket, hogy a kedvezményezettek mindkét kategóriája számára biztosítják, a csökkentés után az általuk befizetett adó magasabb marad az energiaadóról szóló irányelvben meghatározott közösségi minimumnál. Az adókedvezmény adóvisszatérítés formájában történik, ezért a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság az adóvisszatérítést megelőzően minden egyes létesítmény esetében ellenőrizheti az összehangolt minimális adómértéknek való megfelelést.

(45) A Bizottság szintén figyelembe veszi az adókedvezmény csökkenő jellegét, amely minden évben jelentősen alacsonyabb csökkentéshez vezet.

(46) A szlovén hatóságok fent említett kötelezettségvállalásai alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy teljesül az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésében foglalt feltétel, amely szerint a csökkentés után a kedvezményezettek által valóban befizetett összegnek magasabbnak kell maradnia a közösségi minimumnál.

(47) A környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja első francia bekezdésében foglalt feltételek tehát a kedvezményezettek mindkét kategóriája esetében teljesülnek.

Az energiaadóról szóló irányelvelv való összeegyeztethetőség

(48) Az energiaadóról szóló irányelv 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy még akkor is, ha az irányelv által meghatározott minimum adómértéket betartják, a tagállamok csak a nagy energiaintenzitású vállalkozások javára alkalmazhatnak adókedvezményeket, illetve olyan kedvezményezettek javára, akik a környezetvédelmet célzó speciális megállapodásokat kötöttek vagy forgalomképes kibocsátási engedélyrendszert fogadtak el.

(49) A kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdésének hatálya alá tartozó kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy adókedvezményben részesülhessenek, a kibocsátás-kereskedelmi irányelvvel ([13]) összhangban részt kell venniük az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerében.

(50) A kormányrendelet 18. cikkének negyedik francia bekezdésének hatálya alá tartozó kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy adókedvezményben részesülhessenek, önkéntes környezetvédelmi megállapodásban kell részt venniük. A környezetvédelmi megállapodások szerint a kedvezményezettek által elérendő környezetvédelmi cél a CO_2 kibocsátás 2,5 %-kal való csökkentése 2008-ig a referenciaidőszakban (1999–2002) való kibocsátással összehasonlítva.

([13]) Lásd a 3. lábjegyzetet.

(51) A fentiek fényében a Bizottság úgy találja, hogy az adókedvezmény mindkét kategóriája összhangban van az energiaadóról szóló irányelv követelményeivel.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A CO_2 kibocsátásadóról szóló szlovén kormányrendelet által meghatározott adócsökkentési intézkedések, amelyek 2005. május 1-én léptek hatályba, összeegyeztethetőek az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

2. cikk

A jelen határozat hatálya alá tartoznak 2009. december 31-ig a kormányrendelet alapján odaítélt adókedvezmények.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Szlovén Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. november 23.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja